

32002L0038

2002.5.15.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 128/41

## A TANÁCS 2002/38/EK IRÁNYELVE

(2002. május 7.)

a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adóval kapcsolatos rendelkezések tekintetében a 77/388/EGK irányelv módosításáról és átmeneti módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára <sup>(1)</sup>,

tekintettel az Európai Parlament véleményére <sup>(2)</sup>,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére <sup>(3)</sup>,

mivel:

- (1) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás – szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv <sup>(4)</sup> 9. cikke szerinti, a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatások és az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások hozzáadottérték-adójának alkalmazására jelenleg érvényes szabályok nem alkalmasak az ilyen, a Közösség területén belül igénybe vett szolgáltatások megadóztatására és e területen a verseny torzulásának megelőzésére.
- (2) A belső piac megfelelő működése érdekében e torzulásokat meg kell szüntetni és új, összehangolt szabályokat kell bevezetni az ilyen típusú tevékenységre. Intézkedéseket kellene hozni különösen annak biztosítására, hogy az ilyen szolgáltatások a Közösség területén legyenek adókötelesek, amennyiben azokat ellenszolgáltatás fejében nyújtják és a Közösségben székhellyel rendelkező fogyasztók veszik igénybe, illetve azok ne legyenek adókötelesek, ha a szolgáltatást a Közösségen kívül veszik igénybe.
- (3) E célból a harmadik országokból a Közösségben székhellyel rendelkező személyek számára nyújtott, vagy a Közösség területéről a harmadik országokban székhellyel rendelkező személyek számára nyújtott rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokat, valamint az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat a szolgáltatás igénybevevőjének helye szerint kell megadóztatni.
- (4) Az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások meghatározása érdekében ezen irányelv mellékletébe bele kell foglalni az ilyen szolgáltatásokra vonatkozó példákat.
- (5) Egy különös szabályozást kell létrehozni az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat biztosító olyan gazdasági szereplők pénzügyi kötelezettségei teljesítésének megkönnyítése érdekében, amelyek nem telepedtek le a Közös-

ségben és adózás céljából azonosítóval történő ellátásuk a Közösségen belül nem szükséges. E rendszer alkalmazása célból bármely olyan gazdasági szereplő, amely elektronikus úton nem adóalanyok számára ilyen szolgáltatásokat biztosít a Közösség területén belül, választhatja azt, hogy egyetlen tagállamban igényel azonosító számot, amennyiben őt a Közösség területén adózási célból más módon nem azonosították.

- (6) Azon nem letelepedett gazdasági szereplőnek, amely a különös szabályozás előnyeivel élni kíván, meg kell felelnie az e rendszerben megállapított követelményeknek és valamennyi vonatkozó rendelkezésnek azon tagállamban, amelyben a szolgáltatást igénybe veszik.
- (7) Az azonosítót kiadó tagállamnak képesnek kell lennie arra, hogy bizonyos feltételek fennállása esetén kizárjon egy nem letelepedett gazdasági szereplőt a különös szabályozásból.
- (8) Ha a nem letelepedett gazdasági szereplő a különös szabályozást választja, bármely ráfordításként jelentkező hozzáadottérték-adót, amelyet a különös szabályozás alá tartozó adózott tevékenységei céljára felhasznált termékekre és szolgáltatásokra tekintettel fizetett be, köteles visszatéríteni azon tagállam, amelyben a hozzáadottérték-adót megfizették, összhangban a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a hozzáadottérték-adónak az ország területén nem honos adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályai – szóló, 1986. november 17-i 86/560/EGK tizenharmadik tanácsi irányelv <sup>(5)</sup> rendelkezéseivel. Ugyanezen irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdésében és 4. cikkének (2) bekezdésében a visszatérítésre vonatkozóan megjelölt választható megszorításokat nem kell alkalmazni.
- (9) A tagállamoknak az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően lehetővé kell tenniük, hogy bizonyos nyilatkozatokat és bevallásokat elektronikus úton el lehessen készíteni, és megkövetelhetik ezen elektronikus út használatát.
- (10) Az elektronikus adóbevallások és nyilatkozatok bevezetésére vonatkozó rendelkezéseket hosszú távra szólóan kell elfogadni. Kívánatos, hogy minden egyéb rendelkezést egy hároméves átmeneti időszakra fogadjanak el, amelyet gyakorlati okokból meg lehet hosszabbítani, de azokat a tapasztalatok alapján minden esetben felül kell vizsgálni a 2003. július 1-jétől számított három éven belül.
- (11) Ezért a 77/388/EGK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell,

<sup>(1)</sup> HL C 337. E, 2000.11.28., 65. o.

<sup>(2)</sup> HL C 232., 2001.8.17., 202. o.

<sup>(3)</sup> HL C 116., 2001.4.20., 59. o.

<sup>(4)</sup> HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2001/115/EGK tanácsi irányelvvel (HL L 15., 2002.1.17., 24. o.) módosított irányelv.

<sup>(5)</sup> HL L 326., 1986.11.21., 40. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

## 1. cikk

A 77/388/EGK irányelv átmenetileg a következőképpen módosul:

## 1. a 9. cikkben:

- a) a (2) bekezdés e) pontjában a mondat végi pont helyébe vessző lép és a következő francia bekezdésekkel egészül ki:

„– rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatások,

– többek között azon elektronikus úton nyújtott szolgáltatások, amelyeket az L. melléklet határoz meg.”;

- b) a (2) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„f) a hely, ahol az e) pont utolsó francia bekezdésében említett szolgáltatásokat egy olyan adóalany nyújtja, amely a Közösség területén kívül rendelkezik a gazdasági tevékenységének székhelyével, illetve a szolgáltatás nyújtására szolgáló székhellyel vagy állandó telephellyel, illetve ezek hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye a Közösség területén kívül van, és a szolgáltatást olyan, nem adóalanyok számára teljesíti, amelyek letelepedés szerinti országa, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egy tagállam területén van, az a hely, ahol a nem adóalany letelepedett, illetve ahol az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.”;

- c) a (3) bekezdésben a bevezető mondat helyébe a következő mondat lép:

„(3) A kettős adóztatás, az adózás elmaradása, illetve a verseny torzulásának elkerülésére a tagállamok a (2) bekezdés e) pontjában említett szolgáltatások nyújtása esetén – kivéve az utolsó francia bekezdésben említett szolgáltatásokat, amennyiben azokat nem adóalanyok részére nyújtják – és a szállítóeszközök bérbeadása esetén rendelkezhetnek a következőképpen”;

- d) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

„(4) A (2) bekezdés e) pontjában említett távközlési szolgáltatások, valamint a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatások esetén, amelyeket egy olyan adóalany nyújt, amely a Közösség területén kívül rendelkezik a gazdasági tevékenységének székhelyével, illetve a szolgáltatás nyújtására szolgáló székhellyel vagy állandó telephellyel, illetve ezek hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye a Közösség területén kívül van, és a szolgáltatást olyan, nem adóalanyok számára teljesíti, amelyek letelepedése szerinti országa, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egy tagállam területén van, a tagállam alkalmazza a (3) bekezdés b) pontját.”;

2. a 12. cikk (3) bekezdésének a) pontja a következő, negyedik albekezdéssel egészül ki:

„A harmadik albekezdést nem kell alkalmazni a 9. cikk (2) bekezdése e) pontjának utolsó francia bekezdésében említett szolgáltatásokra.”;

3. a következő cikkel egészül ki:

„26c. cikk

**Nem adóalanyok számára elektronikus szolgáltatásokat nyújtó, a nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozás**

## A. Meghatározás

E cikk alkalmazásában a más közösségi rendelkezések sérelme nélkül a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) »nem letelepedett adóalany«: olyan adóalany, amely a Közösség területén sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel nem rendelkezik, és amelyet a 22. cikk értelmében más módon sem szükséges adózás céljából azonosítóval ellátni;
- b) »elektronikus szolgáltatások« és »elektronikus úton nyújtott szolgáltatások«: azon szolgáltatások, amelyeket a 9. cikk (2) bekezdése e) pontjának utolsó francia bekezdése említ;
- c) »azonosítót kiadó tagállam«: azon tagállam, amelyet a nem letelepedett adóalany kiválaszt, hogy ott bejelentse, e cikk rendelkezéseivel összhangban adóalanyként megkezdte tevékenységét a Közösség területén belül;
- d) »igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállam«: azon tagállam, amelyben a 9. cikk (2) bekezdésének f) pontja szerint az elektronikus szolgáltatás nyújtása vélhetően történik;
- e) »hozzáadottérték-adó bevallása«: azon nyilatkozat, amely az azon adóösszeg megállapításához szükséges információt tartalmazza, amelyet minden tagállamban felszámítanak.

## B. Az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások különös szabályozása

(1) Azon nem letelepedett adóalanyoknak, amelyek elektronikus szolgáltatásokat nyújtanak olyan, nem adóalanyok részére, amelyek a tagállamban telepedtek le, vagy ott állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük van, a tagállamok engedélyezik azt, hogy a következő rendelkezéseknek megfelelően egy különös szabályozást alkalmazzanak. A különös szabályozást a Közösség területén minden ilyen szolgáltatásra alkalmazni kell.

(2) A nem letelepedett adóalany bejelenti az azonosítót kiadó tagállamnak, ha tevékenységét adóalanyként megkezdte, megszünteti vagy annak körét olyan módon változtatja meg, hogy ezáltal a továbbiakban nem jogosult a különös szabályozás igénybevételére. E bejelentést elektronikus úton kell megtenni.

A tájékoztatásnak, amelyet a nem letelepedett adóalany az azonosítót kiadó tagállamnak nyújt az adókötelezettség alá tartozó tevékenysége megkezdésekor, a következő azonosító adatokat kell tartalmaznia: név, postacím, elektronikus címek, beleértve a webhelyeket, nemzeti adószám, ha van ilyen, valamint egy nyilatkozat arról, hogy az adott személyt nem azonosították a Közösség területén belül a hozzáadottérték-adó céljából. A nem letelepedett adóalany bejelenti az azonosítót kiadó tagállamnak a benyújtott adatokban bekövetkező bármilyen változást.

(3) Az azonosítót kiadó tagállam a nem letelepedett adóalanyt egyedi szám segítségével azonosítja. Az azonosításhoz nyújtott tájékoztatás alapján az igénybevétel helyszínéül szolgáló tagállam megtarthatja saját azonosító rendszerét.

Az azonosítót kiadó tagállam elektronikus úton értesíti a nem letelepedett adóalanyt a számára kijelölt azonosító számról.

(4) Az azonosítót kiadó tagállam kizárja a nem letelepedett adóalanyt az azonosítási nyilvántartásból, amennyiben:

- a) az értesítést küld, hogy a továbbiakban már nem nyújt elektronikus szolgáltatásokat; vagy
- b) más okból feltételezhető, hogy adóköteles tevékenysége befejeződött; vagy
- c) többé nem felel meg a különös szabályozás alkalmazásához szükséges követelményeknek; vagy
- d) folyamatosan nem tartja be a különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.

(5) A nem letelepedett adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan elektronikus úton benyújt egy hozzáadottértékadó-bevallást, függetlenül attól, hogy nyújtott-e elektronikus szolgáltatásokat. A bevallást azon elszámolási időszak végét követő 20 napon belül kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

Az adóbevallás megjelöli az azonosító számot, és az igénybevétel helyszínénél szolgáló minden egyes tagállam számára, ahol az adó fizetendő, az elszámolási időszakra vonatkozóan nyújtott elektronikus szolgáltatások teljes összegét, a hozzáadottérték-adó levonásával, valamint a megfelelő adó teljes összegét. Az alkalmazandó adómértékeket és a teljes fizetendő adóösszeget egyaránt meg kell jelölni.

(6) Az adóbevallás euróban készül. Azon tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, megkövetelhetik, hogy az adóbevallást a saját nemzeti pénznemükben készítsék el. Ha a szolgáltatásnyújtást egyéb pénznemben végezték, akkor az adóbevallás kitöltéséhez az elszámolási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot kell használni. Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyam szerint kell elvégezni, vagy ha azon a napon ilyet nem tettek közzé, akkor a következő közzétételi napon kiadott szerint.

(7) A nem letelepedett adóalany a hozzáadottérték-adót az adóbevallás benyújtásával egy időben fizeti be. A befizetés egy euróban vezetett bankszámlára történik, amelyet az azonosítót kiadó tagállam határoz meg. Azon tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, megkövetelhetik, hogy a megjelölt bankszámlára történő befizetéseket a saját nemzeti pénznemükben teljesítsék.

(8) A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének (1) bekezdése ellenére a nem letelepedett adóalany, amely e különös szabályozást alkalmazza, az ezen irányelv 17. cikkének (2) bekezdése szerinti levonások elvégzése helyett a 86/560/EGK irányelv szerint adó-visszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) bekezdését, 2. cikkének (3) bekezdését és 4. cikkének (2) bekezdését nem lehet a különös szabályozás hatálya alá tartozó elektronikus szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos visszatérítések esetén alkalmazni.

(9) A nem letelepedett adóalany megfelelő részletességű nyilvántartást vezet az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről, amely lehetővé teszi az igénybevétel helyszínénél szolgáló tagállam adóhatóságának azt, hogy az (5) bekezdésben említett hozzáadottérték-adó bevallás helyességét megállapítsa. E nyilvántartásokat az azonosítót kiadó tagállam vagy az igénybevétel helyszínénél szolgáló tagállam kérésére elektronikus úton is rendelkezésre bocsátják. E nyilvántartásokat az ügylet lebonyolítási évének végétől számított 10 évig megőrzi.

(10) A 21. cikk (2) bekezdésének b) pontját nem kell alkalmazni azon nem letelepedett adóalanyra, amely a különös szabályozást választotta.”

## 2. cikk

A 77/388/EGK irányelv 28h. cikkében foglalt 22. cikk a következőképpen módosul:

1. az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) Minden adóalany bejelenti, hogy adóalanyként folytatott tevékenységét mikor kezdte, mikor módosította vagy szüntette meg. A tagállamok az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően lehetővé teszik az adóalanyok számára, hogy a nyilatkozatokat elektronikus úton is elkészíthessék, és megkövetelhetik ezen elektronikus út használatát.”;

2. a (4) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) Minden adóalany bevallást nyújt be a tagállamok által megállapított határidőig. E határidő nem lehet az egyes adómegállapítási időszakok végét követő két hónapnál később. Az adómegállapítási időszakokat az egyes tagállamok egy hónapban, két hónapban vagy egy negyedévben állapítják meg. A tagállamok azonban más időszakokat is megjelölhetnek, feltéve, hogy ezen adómegállapítási időszak az egy évet nem haladja meg. A tagállamok az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően lehetővé teszik az adóalany számára, hogy a bevallásokat elektronikus úton is elkészíthesse, és megkövetelhetik ezen elektronikus út használatát.”;

3. a (6) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) A tagállamok előírhatják, hogy az adóalany az előző év összes ügyletére kiterjedően készítsen bevallást a (4) bekezdés szerinti összes adat feltüntetésével. E bevallás tartalmaz minden olyan adatot, amely az esetleges módosítás szempontjából szükséges. A tagállamok az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően lehetővé teszik az adóalany számára, hogy a bevallásokat elektronikus úton is elkészíthesse, és megkövetelhetik ezen elektronikus út használatát.”;

4. a (6) bekezdés b) pontjának második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az összesítő bevallást minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan a tagállamok által meghatározott határidőn belül és eljárásokkal összhangban állítják össze, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a közvetett adózásra vonatkozó közgazdasági együttműködést érintő rendelkezéseket minden körülmények között betartsák. A tagállamok az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően lehetővé teszik az adóalanyok számára, hogy a bevallásokat elektronikus úton is elkészíthessék, és megkövetelhetik ezen elektronikus út használatát.”

## 3. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2003. július 1-jétől kezdődő hatállyal megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

#### 4. cikk

Az 1. cikket hároméves időtartamra, 2003. július 1-jétől kezdődően kell alkalmazni.

#### 5. cikk

A Tanács a Bizottság jelentése alapján 2006. június 30. előtt áttekinti ezen irányelv 1. cikkének rendelkezéseit, és vagy a Szerződés 93. cikkével összhangban cselekedve intézkedéseket fogad el egy olyan megkülönböztetésmentes alapon működő, megfelelő elektronikus mechanizmusra vonatkozóan, amelyben az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásoknak az igénybevétel

helyén való adóztatása esetén az adók felszámítása, bevallása, beszedése és az adóbevételek elosztása történik, vagy – ha ez gyakorlati okokból szükséges – egyhangúlag, a Bizottság javaslata alapján eljárva meghosszabbítja a 4. cikkben említett időszakot.

#### 6. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

#### 7. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2002. május 7-én.

*a Tanács részéről*

*az elnök*

R. DE RATO Y FIGAREDO

## MELLÉKLET

## „L. MELLÉKLET

**A 9. CIKK (2) BEKEZDÉSÉNEK e) PONTJÁBAN EMLÍTETT ELEKTRONIKUS ÚTON NYÚJTOTT SZOLGÁLTATÁSOK SZEMLÉLTETŐ LISTÁJA**

1. Webhelyszolgáltatások biztosítása, webhosting, programok és felszerelések távkarbantartása.
2. Szoftverellátás és frissítés.
3. Képek, szövegek és információk, valamint adatbázis-hozzáférés biztosítása.
4. Zenék, filmek és játékok biztosítása, ideértve a szerencsejátékokat, valamint a politikai, kulturális, művészeti, sport-, tudományos és szórakoztató műsorszolgáltatások és események biztosítása.
5. Távoktatás.

Amennyiben a szolgáltatás nyújtója és a vásárló elektronikus levélben kommunikál egymással, ez önmagában nem jelenti azt, hogy a nyújtott szolgáltatás a 9. cikk (2) bekezdése e) pontjának utolsó francia bekezdése szerinti értelemben vett elektronikus úton nyújtott szolgáltatás.”

---